

Forhandling

Tove Niemann (FP):

For ikke at blive beskyldt for at føre revolverpolitik vil jeg allerede nu meddele, at Fremskridtspartiet stiller ændringsforslag til lovforslag nr. L 211. Disse ændringsforslag afhænger af, hvilke svar vi får på følgende spørgsmål i Indfødsretsudvalget:

Hvor mange af ansøgerne har fået offentlig hjælp ud over de første 18 måneder? Hvor mange af ansøgerne har fået arbejdsløshedsunderstøttelse? Hvor mange af ansøgerne har haft fast arbejde siden opholdsperiodens begyndelse? Hvor mange af ansøgerne har ikke erhvervet sig dansk kundskaber, der er tilfredsstillende? Hvor mange af ansøgerne har levet sig ind i danske forhold, f.eks. erhvervet sig en dansk omgangskreds m.v.?

Hvad angår de sidste to spørgsmål, skal de pågældende betingelser jo være opfyldt for at opnå dansk indfødsret, men spørgsmålet er, om de bliver efterlevet.

Erling Christensen (S):

For god ordens skyld vil jeg meddele, at de personer, der er opført i dette forslag til lov om indfødsret, er blevet behandlet efter de regler, som er vedtaget i Folketinget, efter administrationsregler, som Indfødsretsudvalget har godkendt, og derfor kan jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at vi støtter lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

For mindre end en uge siden vedtog vi den sidste frikommunelov.

Jeg må sige, at der er fart på kommunerne: Rigtig mange frikommuneforsøg er i gang. Derfor vil jeg også bruge det meste af min taletid i dag til nogle mere generelle og principielle overvejelser, som vi mener der er brug for at vi gør os her i Folketinget med hensyn til det videre frikommuneforsøgsarbejde.

For det første har jeg brug for at vide, hvilke andre begrundelser der er anvendt til at afslå igangsætning af frikommuneforsøg end dem, ministeren nævnte ved behandlingen af sidste frikommunelov.

Jeg synes, det er ganske utilfredsstillende, at hverken ministeren eller ordførerne for andre partier har lyst til at fortælle, hvorfor Ballerup Kommune ikke kunne få tilladelse til at fortsætte deres ungdomstandpleje. I det mindste kunne man jo have sagt, at man ikke kunne lide forsøget, og at man havde flertal for det, i stedet for bare at holde mund og ikke forholde sig til indholdet. Altså kort og godt: Frikommunerne har krav på at vide, hvilke betingelser flertallet herinde stiller for at godkende forsøget. Afslaget til Ballerup Kommune viser, at nye er kommet til.

Det andet, jeg vil nævne, er antallet af igangværende forsøg; det er ganske mange – ca. 250, nævner ministeren – og efter vedtagelsen af nærværende lovforslag endnu mange flere.

Jeg synes, der er brug for en drøftelse af, hvor mange forsøg der kan godkendes, ikke fordi jeg vil forhindre forsøg, tværtimod, men fordi jeg gerne vil give udtryk for, at vi har brug for at vurdere forsøgsantal både i frikommuner og i ikkefrikommuner beliggende i friamter i relation til at bevare overblikket, til at sikre retssikkerheden og til en vurdering af en generel lovgivning på grundlag af forsøgsprojekter.

En redegørelse fra ministeren om de her nævnte forhold vil være på sin plads som en midtvejsevaluering og -vurdering af frikommuneforsøget. En sådan redegørelse vil også være

[Erling Christensen]

et godt grundlag at møde frikommunerne på i april måned.

Tilsvarende kunne det være interessant at vide, hvor mange forsøgsansøgninger der umiddelbart har dannet grundlag for en generel lovgivning. Også dette lovforslag indeholder ansøgninger, der kunne indgå i en generel lovgivning. Bare for at nævne et enkelt eksempel kunne forsøget vedrørende alkoholbevillinger let indgå i det forslag, der er under behandling vedrørende kommunernes styrelse. Det ville være en bureaukratisk lettelse for alle kommuner.

Vil ministeren stille ændringsforslag desangående? Vil ministeren være indstillet på at forhandle Ballerups forsøgsansøgning vedrørende ungdomstempleje? Måske har ministeren mere mod i dag end for en uge siden.

I Socialdemokratiet har vi ingen indvendinger imod dette lovforslag ud over som nævnt, at et par af forsøgsforslagene let kunne være indgået i en generel lovgivning.

Efter hurtigt svar på nogle spørgsmål til ministeren vil vi i Socialdemokratiet gerne medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde, så loven kan være vedtaget i april måned.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne på den konservative folketingsgruppes vegne give tilslutning til dette forslag.

Det er tilfredsstillende, at vi har en stille og rolig udvikling på området. I lighed med tidligere frikommunelove er der også her tale om forsøg med det sigte at forenkle og give større frihed til kommunerne. Vi ser nye måder at løse opgaverne på blive afprøvet.

Jeg skal ikke her kommentere lovforslagets enkelte dele. Men jeg vil gerne udtale, at det er min opfattelse, at det har overmåde stor betydning for frikommunerne, når resultaterne af deres forsøg inspirerer til konkret lovgivning, som vi har set det.

Hvad angår de mere generelle betragtninger om frikommuneloven, vil jeg gerne fremhæve, at jeg mener, at det møde, der for nylig var mellem ministeren og relevante embedsmænd og kommunaludvalg, var særdeles nyttigt, også som svar på en række af de spørgsmål, hr. Erling Christensen stillede.

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Karen

Højte Jensen, at der også findes eksempler på lovgivning, hvor man overhovedet ikke har taget hensyn til de erfaringer, man har gjort under frikommuneforsøg, men hvor man tværtimod har lovgivet helt på tværs af erfaringerne.

I øvrigt skal jeg ikke gentage SF's generelle synspunkter vedrørende frikommuneprojektet; de blev jo fremført ved første behandling af det sidste frikommuneforslag.

Om det nye forslag skal jeg blot sige, at vi ikke vil medvirke til igangsættelse af forsøg, der svækker borgernes muligheder for at medvirke i planlægningsarbejdet; konkret handler det om at mindske offentlighedsperioden.

Der er enkelte andre forsøg, vi vil se nærmere på under udvalgsarbejdet. I øvrigt er vi positive over for lovforslaget.

Men vi mener ligesom Socialdemokratiets ordfører, at det er på tide at få en mere samlet redegørelse for hele frikommuneprojektet. Jeg er i tvivl om, hvorvidt det er noget, der kan nås i foråret. Vi er indstillet på at bede indenrigsministeren om at få en sådan redegørelse til efteråret. Den skal bl.a. behandle nogle af de problemer, som Socialdemokratiets ordfører omtalte, og som vi mener det er vigtigt at få belyst.

Vi vil under udvalgsarbejdet i Kommunaludvalget forsøge at få hele udvalget til at udarbejde et samlet sæt ønsker til indenrigsministeren om indholdet af en sådan redegørelse.

Sønderby (V):

Venstre kan støtte det foreliggende lovforslag om nogle ændringer i lov om frikommuner. Vi er tilfredse med, at der sker en udvikling på frikommuneområdet med hensyn til de forsøg, der er sat i gang. Som ministeren skriver i bemærkningerne, er vi nu oppe på 250 frikommuneforsøg, der er spredt ud over hele landet og fordelt på en række ministerier.

Her kommer der en række nye forslag. Jeg skal ikke i dag komme ind på de enkelte bestemmelser i dem. Jeg synes bare, at der herfra skal lyde en kompliment til kommunerne for, at der er den kreativitet, denne igangsætning af nye ideer ude i kommunerne.

Jeg hørte nok, at hr. Erling Christensen ville have lidt mere at vide om det, men jeg synes egentlig, vi skal være tilfreds med, at kommunerne hele tiden kommer med nye ideer, og det er da i allerhøjeste grad i tråd med Venstres idé, nemlig at vi vil forenkle, at vi, som det blev

[Sønderby]

nævnt før, vil give kommunerne større frihed og større ansvar. Det viser de løbende forslag også.

I begyndelsen gik det måske nok lidt trægt med hensyn til at få ideer og i endnu højere grad med at få forslagene igennem både i ministerierne og i Folketinget. Vi er tilfredse med, at vi fik det sidste forslag igennem i sidste uge, og at det næste kommer nu.

Formålet med frikommuneforsøgene var jo, at forslagene skulle følges op. Jeg synes, det var et tilfredsstillende møde, vi havde med ministeren, hvor vi gennemgik spørgsmålene og fik lidt at vide om, hvordan man fulgte forslagene op ude i kommunerne ved at tage ud og tale med dem om det. Det viser også, at kommunerne har behov for at tale med de mennesker, der sidder inde i systemet og prøver at hjælpe dem igennem. Og det var egentlig det, der var formålet med frikommuneforsøgene.

Det næste formål er at følge forslagene op med lovgivning. Der er allerede på nogle områder sket lovgivningsinitiativer, og dér, hvor det ikke er sket, vil det nok ske. I den afbureaukratiseringsrapport, der er kommet, har man også taget nogle af ideerne med. Det var jo lige bestemt det, der var formålet med at sige til folk ude i kommunen: Har I nogle ideer, som I i kraft af jeres arbejde ude kan komme med, så lad os få dem herind, og lad os få dem prøvet af. Hvis vi kan forenkle og gøre det til en større tilfredsstillelse at sidde ude i kommunalbestyrelserne ved at give dem et større ansvar, er vi tilfredse med det.

Vi kan altså støtte dette forslag, og vi vil ligesom hr. Erling Christensen også give det en hurtig udvalgsbehandling, så de mennesker, der er kommet med ideerne, i hvert fald ikke skal sige, at det er Folketinget, der bremser det.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet har tidligere givet udtryk for meget stor velvilje over for frikommuneforsøg, og vi synes, det er dejligt at se, at det myldrer ind med ideer. Den 1. januar 1989 var der 245 forsøg i gang; på kun 2 år er der sket en fordobling af forsøgsiderne. Vi tror også, at det vil myldre ind med endnu flere ideer, når de nye kommunalbestyrelser tiltræder 1. januar 1990.

Fremskridtspartiet har tidligere givet udtryk for, at vi gerne så, at alle kommuner fik lov at

igangsætte forsøg. Nu er der selvfølgelig åbnet for flere forsøg, men jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om han påtænker at give flere kommuner tilladelse til at få frikommunestatus eller flere amter til at få friamtsstatus.

Vi er i hvert tilfælde positive over for de forsøg, der ligger i dette lovforslag, og som betyder forenkling. Der foregår en masse dobbeltadministration i dag, og vi ser især positivt på de forslag, hvor man trækker tingene væk fra amterne og ud til kommunerne. Det er ingen hemmelighed, at Fremskridtspartiet betragter amterne som et overflødigt led, så jo mere vi ved frikommuneforsøg kan få trukket over til kommunerne, jo mere positivt vil vi se på det.

Vi håber selvfølgelig, at alt dette fører til en bedre lovgivning.

Vi ser også frem til den frikommunekonference, der skal afholdes i Grenå midt i april måned. Dér kunne man stille en række af de spørgsmål, vi måske brænder inde med, altså om, hvad dette her fører til, og hvad kommunerne egentlig selv mener om det. Det er jo sådan, at nogle kommuner er meget flittige med at komme med forsøgsideer, mens det andre steder skorter lidt på interessen, og det vil vi da gerne kende årsagen til.

Det foreliggende lovforslag indeholder nogle nye forsøg, og jeg vil gerne udtrykke min glæde over det forsøg i Struer Kommune, hvor man især tager hensyn til mindre partier ved, at de fremover kan få en plads i et udvalg, hvor de ikke er repræsenteret. Det betragter vi som positivt for det mindretal, der tit er i kommuner.

Den øvrige del af forsøget i Struer Kommune forstår jeg ikke helt. Der står, at et mindretal i kommunalbestyrelsen kan udsætte en sag, men at retten kun kan tillægges et større mindretal. Jeg forstår ikke helt, hvad man mener med forslaget. For hvad er et »større mindretal« i en kommunalbestyrelse? Vi så selvfølgelig helst, at det var et enkelt medlem, der havde ret til at udsætte en sag.

Socialdemokratiets ordfører var inde på spørgsmålet alkoholbevillinger og sagde, at dette var en god lejlighed til at lave et lovforslag. Det er imidlertid sådan ifølge det forsøgsforslag, der foreligger, at det fremover er økonomiudvalget, der skal træffe beslutning om alkoholbevillinger i en kommune, men at man stadig væk kan klage over det til kommunalbestyrelsen. Jeg kan ærligt talt ikke se, der ligger

[Jane Oksen]

nogen som helst forenkling i dette. I de fleste kommuner er det i dag kommunalbestyrelsen, der giver alkoholbevillinger. Hvis det nu skal være økonomiudvalget og man igen skal have klagemulighed til kommunalbestyrelsen, kan jeg ikke se andet, end at det lægger op til en smule dobbeltadministration.

Et af de forsøg, jeg har været mest i tvivl om ved at gennemlæse lovforslaget, er forslaget om at ophæve boligkvoterne både for boligbyggeri og for erhvervsbyggeri. Jeg forstår det ikke helt. Ideen med frikommuneforsøgene er, at de skal være udgiftsneutrale for staten i forhold til kommunerne. Men hvis man ophæver boligkvoterne i en kommune – jeg tror, det var Sønderjyllands Amt, der var tale om – vil der blive bygget en masse socialt boligbyggeri, og hvor er den økonomiske neutralitet så henne? Det er jo staten, der skal give tilskud til dette boligbyggeri. Derfor kan jeg ikke se, det er udgiftsneutralt for staten. Men det kan være, ministeren kan forklare det.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på de enkelte forslag. Det er muligt, at vi har en række spørgsmål til belysning af de enkelte forslag, men det vil jeg gemme til udvalgsarbejdet. Som helhed er Fremskridtspartiet selvfølgelig positivt over for alle forslagene, men vil gerne have dem belyst nøjere.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi er generelt positive over for forsøg i kommuner og amter.

Jeg skal gerne indrømme, at nogle forslag kan virke om ikke provokerende så måske lidt overraskende, men det giver faktisk samtidig anledning til, kan jeg mærke, at vi får sat spørgsmålstejn ved de vante forestillinger om, hvordan man skal agere i det kommunale selvstyre og i amterne.

Jeg synes, det vigtige i frikommuneforsøgene er det lokale engagement og viljen til at finde nye og mere hensigtsmæssige måder at løse opgaverne på, men det betinger samtidig en åbenhed fra Folketingets side, og det plejer der jo også at være i disse sager.

Lis Noer Holmberg (CD):

CD kan gå ind for det meste af dette forslag. Når jeg siger det på den måde, så er det, fordi jeg er lidt betænkelig ved, at man vil lægge vin-

tervedligeholdelse og renholdelse af mindre befærdede offentlige veje over på grundejerne. Man har her i Folketinget indført en ny ældrepolitik, og den går på »ældre i eget hjem«. Det betyder, at mange ældre sidder i deres huse og har behov ikke bare for hjemmehjælp, men i høj grad også praktisk bistand til havearbejde om sommeren og ikke mindst snerydning om vinteren – hvis vi altså får sne. Indtil nu har vi jo i år været særdeles heldige.

Men sagen er den, at mange ældre står på venteliste i kommunerne for at få denne hjælp, og det til trods for at vi betaler uhyrlige summer til bistandshjælp og til arbejdsløshedsdagpenge. Når man taler om meningsfyldt arbejde, synes jeg nok, at her er der faktisk tale om meningsfyldt arbejde.

Jeg vil gerne spørge: Hvordan vil indenrigsministeren i samarbejde med socialministeren garantere, at de ældre, der har behov for denne hjælp, altså med hensyn til renholdelse af eget område, fortov og vej osv., får den?

Så er der spørgsmålet om befordring af skolebørn. Jeg vil gerne som min helt personlige mening sige, at det i mange år har været mig ufatteligt, at det offentlige skulle sørge for, at der holder en skolebus eller lignende uden for en villa for at bringe barn eller børn til skole eller institution, imens far og mor ruller ud af hver sin garage for i hver sin bil at køre ud på hver sit job. Hvis ikke det er barnepigementalitet, så er der altså ikke noget, der er det. Jeg kan forstå, hvis man hjælper mindrebemidlede og handicappede, men ikke, at alle skal have samme service. Og man fortsætter med det i dette forslag, for nu siger man, at man vil tage betaling for alle, nu skal det omfatte alle. Jamen jeg vil gerne spørge: Rammer det så ikke skævt? Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil bede ministeren svare på. Jeg synes altså snart, vi må nå dertil, at vi støtter de svage i dette samfund og ikke hele tiden vil støtte alle over én kam.

Men ellers er vi naturligvis positive over for frikommuneforsøg.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også positiv over for tanken som helhed. Vi har altid været glade for frikommunetanken, og vi synes, det er i orden, at man nu får nogle muligheder for at udvide begrebet.

[Glønborg]

Men der kan også dukke vildskud op i denne i øvrigt ellers udmærkede have, og der er et af dem, som vi klart vil gå imod. Det er tanken om at overlade alkoholbevillinger til økonomiudvalget. Vi synes, at det er væsentligt, at alle grupper i en kommunalbestyrelse kan komme til orde og få lejlighed til at argumentere i en sådan sag, og man har jo ingen garanti for, at alle partier er repræsenteret i økonomiudvalget. Vi lægger også vægt på, at der er offentlighed om netop dette, for det er noget, som kommer alle ved.

Vi er ikke tilfreds med, at der er en mulighed for at indbringe et afslag for kommunalbestyrelsen, for det kunne jo hælde, der var nogle, der havde interesse i at give, skal vi sige den modsatte melding, hvis man var utilfreds med en tilladelse. Så her har vi et vildskud, som vi gerne ser ryddet væk.

Men ellers går vi positivt ind i udvalgsarbejdet.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg takker for de generelt positive tilkendegivelser om lovforslaget. Det er rigtigt, som det er sagt, at det er anden gang i denne samling, der foreligger et lovforslag om yderligere aktivitet på frikommuneområdet. Det er et ønske blandt frikommunerne, at det skal være så smidigt som muligt at få godkendt suppleringsforsøg, og derfor er det en god idé, at vi har frikommune-lovforslag mindst to gange i hver samling.

Jeg er nødt til også at sige, at principielt er det jo ikke sådan, at de frikommuneforslag, der fremsættes, eller den hjemmel til frikommuneforsøg, som loven indeholder, er udtryk for, hvad regeringen mener er gode ideer. Det er ikke ideer, regeringen kommer med, men ideer, kommunerne lægger frem, og som de gerne vil have lov at afprøve. Principielt kan man sige, at det ikke fordrer, at regeringen eller Folketinget, synes, at det på alle områder er gode ideer. Det fordrer, at man kraftigt taler imod på områder, hvor man synes, at man ikke kan lægge stemme til. Men ellers er meningen, at det er kommunerne, der får lov at afprøve, om det er ideer, der er bæredygtige, eller ej.

Det får mig også til at sige til dem, der spørger, hvordan det går: Lad os nu lige tøve en kende. For meningen er jo, at forsøgene skal have lov at køre, som hovedregel i en 3-4-års periode. Vi har en deadline omkring år 1992.

Min mening er netop, at kommunerne skal have lov at udvikle deres forsøg i fred og ro, så vi skal ikke være så utålmodige og spørge, hvordan det går med forsøgene i den enkelte kommune. Vi skal ikke sige: Er I ikke så rare at give en halv evaluering – som det hedder – en halv beskrivelse af, hvilke erfaringer I har indtil nu? For pligten til at beskrive forsøgene efterfølgende ligger på den enkelte kommune, og vi skal nok fra Indenrigsministeriets side yde den bistand, der skal til, for at disse beskrivelser også kommer frem.

Hr. Erling Christensen nævnte, at der er givet et afslag på et ønske om at få en frikommnehjemmel til et tandplejeforsøg i Ballerup-Måløv Kommune, og at der ikke blev givet nogen begrundelse for afslaget. Det er jo ikke rigtigt. Årsagen til, at vi går imod, er, som jeg sagde, at der allerede i den eksisterende lovgivning findes en hjemmel til at afholde et sådant tandplejeforsøg. Hjemmelen ligger under Sundhedsministeriet i tandplejeloven, og det er ikke meningen med frikommunelovgivningen, at vi skal skaffe hjemmel på områder, hvor der allerede i den eksisterende lovgivning er mulighed for forsøg. Det var begrundelsen.

Ellers vil jeg sige om de konkrete spørgsmål, der er stillet, at med det omfang, spørgsmålene nu har, er det det rigtige, at jeg får lov at besvare dem i den skriftlige form, vi kender fra udvalgsarbejdet.

Erling Christensen (S):

Jeg har læst ministerens besvarelse ved andenbehandlingen af det seneste forslag til ændring af frikommuneloven. Der er hjemmel i tandplejeloven til at give dispensation med hensyn til aldersgrænsen, men Ballerup-Måløv Kommune har jo åbenbart ikke kunnet komme igennem i Sundhedsministeriet med at få denne dispensation. Derfor synes jeg, det er relevant, at vi tager det op til drøftelse i det politiske forum, som Folketinget er. Ministeren sagde jo her, at ikke alle de gode ideer, som ligger i disse forsøgsforslag, er regeringens, men at der skulle være vægtige grunde, som talte imod, hvis vi ikke tog dem med. Det synes jeg lyder dejligt. For når sundhedsministeren jo åbenbart ikke kan lide Ballerup-Måløv Kommunes ansøgning om frikommuneforsøg, kan vi jo hjælpe sundhedsministeren på vej ved at tage det med i et frikommuneforsøg. Om det ligger det ene

[Erling Christensen]

eller det andet sted, kan jo være lige meget. Men o.k., vi må så bruge en anden vej.

Så vil jeg sige til ministeren, at vi er ikke utålmodige. Det, vi gerne vil overveje og gerne vil se på i fællesskab, er – som jeg sagde i min ordførertale – overskueligheden, retssikkerheden og så vurderingen af, om vi har nogle ting kørende som forsøg, der lige så godt kunne være gennemført ved en generel lovgivning. Jeg synes, det er væsentligt, at vi gør os de overvejelser hver gang, når vi nu er oppe på det store antal forsøg. Jeg synes, det er nødvendigt af hensyn til de mennesker, der ude i landet, ude i virkeligheden, skal leve under disse forskellige forhold. For det er ikke alene frikommunerne, der laver forsøg nu, det er også ikkefrikommuner i frie amter, og det giver en uoverskuelighed, som vi i hvert fald skal være meget, meget opmærksom på.

Agerschou (SF):

Jeg bemærkede, at ministeren i begyndelsen af sit indlæg sagde, at nu skulle vi ikke spørge frikommunerne om alt muligt. Nu skulle de have fred og ro til at gennemføre deres forsøg.

Jeg blev ikke klar over, hvem det var, ministeren diskuterede med. Var det en reaktion på vort forslag om til efteråret at få en samlet redegørelse fra ministeren om frikommuneprojektet? Var det ministerens reaktion på dette forslag?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Ja, det var det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om butikstid. Af industriministeren (Nils Wilhjelm). (Fremsat 15/2 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Man kunne næsten fristes til at starte med at sige, at så er vi her igen. Man kunne godt undre sig over, hvorfor vi skal have dette lovforslag, når man ser på, hvad der er sket de tidligere gange. Jeg skal i al enkelhed henviser til de bemærkninger, vi har haft til forslaget tidligere. Vi har stort set ikke ændret holdning.

Vi havde jo et lignende forslag, som blev fremsat i april måned sidste år, og det var hensigten, at det skulle vedtages 1. juli 1988. Men alligevel fandt regeringen ikke anledning til at få forslaget sat på Folketingets dagsorden, så det kunne blive behandlet, og det er der måske forskellige årsager til, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Men såfremt forslaget havde hastet, så skulle man tro, at det ville blive fremsat straks efter Folketingets åbning, men det er det ikke blevet.

Nu er vi langt henne i samlingen, og det er først nu, man kommer med forslaget, og så må man stille det spørgsmål, hvad meningen er med forslaget. Der har været mange forskellige meldinger, og når det først kommer nu, så forstår man det jo godt. Der har været uenighed i regeringen, og der har været stor uenighed inden for Det Konservative Folkeparti om det politisk rigtige i at fremsætte et sådant forslag.

Det er som sagt meget forståeligt, at der er disse betænkeligheder, særlig når man husker på, hvordan det gik De Konservative, sidste gang en konservativ industriminister, handelsminister hed det dengang, fremsatte forslag om en ændring af lukkeloven. Og i en tid, hvor De Konservatives tilslutning hos vælgerne jo er dalende, er det meget forståeligt, at man ikke kommer med forslag, at man er betænkelig ved at komme med forslag, som yderligere kan svække tilslutningen til Det Konservative Folkeparti.

Jeg forstår godt de betænkeligheder, der har været i den konservative gruppe, men jeg har et par spørgsmål til regeringen, og det ene spørgsmål er: Hvad er hensigten med forslaget? For